Uputstvo autorima

Da bi se izbegle ili svele na najmanju moguću meru greške i odstupanja od originala, kao i uštedeo trud i novac u procesu pripreme za štampu i štampanje časopisa, molimo sve autore članaka i saradnike da rukopise koje žele da objave u ovom časopisu, pripremaju imajući u vidu sledeće:

- Rukopis članka treba da bude obavezno otkucan sa dvostrukim proredom (do 30 redova na strani). Ne bi trebalo da bude veći od 15 stranica.
- Dijagrami, šeme i sve grafičke ilustracije treba da budu urađene tušem, na pausu. Ne bi trebalo da ih bude više od 5. Treba ih priložiti rukopisu članka, odnosno ne ulepljivati ih između redova rada.
- Ukoliko ih autor priprema samo radi štampanja u „Procesnoj tehnici", poželjno je da napisi na pausu budu ispisani pravim, ne kosim slovima i to šablonom.
- Sve mere i merne jedinice u tekstu moraju biti u skladu sa važećim propisima u toj oblasti.
- Ako rad nije slagan na kompjuteru, jednačine u tekstu treba ispisati pisaćom mašinom, a rukom samo simbole i slova kojih nema na mašini.
- Literatura koja se navodi na kraju članka treba da bude napisana kako ovaj primer pokazuje:
- [1] DUKIĆ, D.: Klimatologija sa osnovama metodologije, Naučna knjiga, Beograd, 1967. odnosno redosledom: redni broj, prezime i ime autora, naziv dela, naziv i mesto izdavača i godina izdanja.
- U tekstu ne ostavljati prostor za slike (koje se u svakom slučaju prilažu rukopisu), ali je obavezno da brojevi svih slika priloženih radu budu navedeni u tekstu.
- Svaki članak mora imati i rezime (kratak sadržaj) rada na jeziku autora, u obimu do 10 kucanih redova, i ključne reči (4–6). Poželjno je da i rezime i ključne reči budu i na engleskom jeziku.
- Autori priloga treba da sa rukopisom pošalju i puni naziv svog preduzeća odnosno ustanove i njenu adresu, broj telefona na poslu i adresu stana i broj telefona u stanu.
- Rukopisi koje redakcija ne želi da objavi ne vraćaju se autorima.
- Časopis izlazi u martu, junu, oktobru i decembru.

Redakcioni odbor
„Procesne tehnike"

Na početku šezdeset osmog broja

SMEITS i članovi SMEITS-a

Stigli smo već do polovine 2002. godine. Za ovih šest meseci, SMEITS je uradio više od planiranog. Pripremaju se i održavaju stručni ispiti, izlaze nove knjige i obnovljena izdanja traženih naslova, održan je jedan kongres (o procesnoj industriji), drugi je u pripremi (o KGH), pripremaju se i održavaju predavanja i drugi stručni skupovi. Na sastanku uprave SMEITS-a analizirane su aktivnosti u prošloj i ovoj godini i utvrđeno je da su rezultati dobri i da moramo biti zadovoljni postignutim – imajući u vidu sve okolnosti u kojima živimo i radimo.

Međutim, jednim podatkom – koji se iz godine u godinu ne menja – nismo i ne možemo biti zadovoljni: SMEITS ima daleko manje individualnih članova od broja onih koji koriste usluge SMEITS-a odnosno koji mu pružaju svoje usluge. Stručne sekcije i društva SMEITS-a imaju širok krug saradnika, ali onih koji nisu učlanjeni ni u jednu organizaciju odnosno sekciju SMEITS-a. Zato se često događa da nas neke kolege pitaju zašto ih ne obaveštavamo o svom radu i ne pozivamo na sastanke i skupove. Odgovor je jasan: mnogih nema u datoteci, nema njihovih adresa, nema imena tamo gde bi trebalo da budu – jednom rečju, nemamo evidenciju stručnjaka, ne znamo ko je sve i za šta zainteresovan, pa onda nije čudno kada veliki broj onih koji bi trebalo da budu pozvani na određenu priredbu – uopšte ne sazna da je priredba održana.

Nije samo evidencija „ko je ko" u pitanju. Članovi SMEITS-a imaju popust od 30% (tako je već više decenija) pri kupovini SMEITS-ovih izdanja (knjiga i časopisa), što je sigurno korisna beneficija. Upisom u neku od organizacija (ili stručnih sekcija) SMEITS-a dobijaju se podaci o članu ne samo SMEITS-a nego i ostalih organizacija u okviru Saveza inženjera i tehničara Srbije (svih struka), tj. postaje se član velike porodice inženjera i tehničara, čija se centralna evidencija nalazi u datoteci SITS-a. To je svakako logična pretpostavka za sistematski društveni i strukovni angažman – i na „lokalnom" i na „globalnom" nivou.

Danas sigurno nema smisla postavljati pitanje i raspravljati o „krivici" – da li je organizacija kriva što nema očekivani ili željeni broj članova, ili su pojedinci ti koji je trebalo da se „sete" potrebe za učlanjenjem u svoju strukovnu organizaciju. Važno je to da članstvu (i ne samo članstvu) treba SMEITS, kao i da SMEITS-u trebaju članovi. U obostranom interesu.

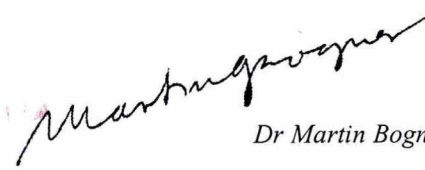

Dr Martin Bogner